

این سوای تبلیغات فراوان و مضری است که دولت های غربی و بویژه دولت امریکا از چین به عنوان خاستگاه اولیه «کووید-۱۹» انجام داده اند و چون این بیماری مرگبار ابتدا در یکی از ایالت های چین مشاهده و از آنجا به جهان صادر شد، این کشور پهناور شرق قاره کهن هدف انواع انتقادات بی رحمانه قرار گرفته و حتی به سوء استفاده از کرونا و تضعیف سایر کشورها و ملل از طریق مرگ و میرهای کرونایی و رساندن خود به نقطه اوج معادلات سیاسی و اقتصادی متهم شده است. چیزی که «دونالد ترامپ»، رئیس جمهور افراطی سابق امریکا به آتش شایعات آن دامن زد و جو بایدن جانشین ضعیف او هم با هدف مشخص نشدن ناکارآمدی های خود پشت آن پنهان شده است. این در حالی است که چین به رغم داشتن مشکلات فراوان، به برگزاری موفقیت آمیز المپیک زمستانی اخیر در شهر پکن نائل آمد و هم از ضایعه سازی گسترده کرونا بر این رقابت ها جلوگیری کرد و هم به لحاظ اقتصادی بازی ها را بخوبی و باشکوه و رونق مدیریت کرد.

هیچ کس نمی تواند ما را به سقوط بکشد

اینکه که تصاویر «شی جین پینگ» بر در دیوار بسیاری از شهرهای چین نصب است و مردم این کشور آرامش و امنیت برخاسته از حضور وی را دلگرم کننده می یابند، تبلیغات سوء غربی ها علیه او و نظامی که پشتیبان اوست، تأثیر منفی خود را در کمترین سطح می بیند. با این اوصاف نگاه چینی ها به آینده بی تأثیر از عنصر دغدغه ای است که دولت های زیاده خواه غربی سعی در القای آن به مردم داشته اند ولی شکی نیست که نحوه مدیریت «چین پینگ» و اقدامات خوب وی نیز سهم مهمی در ترسیم دوره سوم و شاید هم دوره چهارم زمامداری او در چین خواهند داشت. حرف آخر را در این زمینه خود «شی جین پینگ» در همایش چندی پیش سران کنگره ملی چین بر زبان آورد که گفت: «ما با انواع مسئولیت ها و کارهای بزرگ روبه روهستیم اما هیچ فرد خارجی و هیچ نیروی بالقوه ای نمی تواند ما را بلرزاند و به سقوط بکشاند.»

بصیرت درجه اول را می طلبد و اگرچه این بار به مردم هم بها داده شده و جزئی از این رویکردها تلقی شده اند ولی جین پینگ باید بداند که حتی در خود پکن کلی رقیب و معارض احتمالی دارد.»

اتهامات امریکایی ها، خود کفایی چینی ها

اگر وارد بحث سیاست گذاری های «امروز» و چالش های «فردا» برای کشور چین و شخص «شی جین پینگ» شویم، باید بدانیم که او به غلبه کامل بر بیماری «کووید-۱۹» و عوارض آن و مبارزه با بی ثباتی های داخلی در هنگ کنگ نیز می اندیشد و حتی هدف قدیمی و بسیار سخت متحد و یکی کردن تایوان با چین را نیز در دستور کار و ته اندیشه های خود دارد. او معتقد است: تایوان بخشی از سرزمین مادری او (چین) است که با حیل های غربی از مام وطن دور نگه داشته شده و تبدیل به بازپچه ای در دست امریکا و شریک اجتماعی و اقتصادی غربی ها شده است.

رسیدن به همه این اهداف به یک صحنه گردانی فوق العاده نیاز دارد و معلوم نیست، جین پینگ از زمان لازم برای انجام آن برخوردار باشد. همه این امور سخت تر می شود اگر به یاد آوریم همسایه های چین در منطقه آسیا-پاسیفیک شامل ژاپن، کره جنوبی، هند، فیلیپین و استرالیا دیدی حمایت گرانه و رابطه ای نامناسب با این غول شرق آسیایی ندارند و پرنفوس ترین کشور جهان (با ۱٫۴۶ میلیارد نفر جمعیت) را خطری بالقوه به سبب گرایش های قدیمی دست چپ اش که به امروز هم بسط یافته یک نظام انحصار طلب می انگارد. اطلاق واژه «اژدها» به چین که هدف از آن خطر ساز جلوه دادن آنها است و غربی ها همیشه از آن به سود خود استفاده کرده اند، محصول همین رویکردها بوده است ولی امروز که چین بیش از هر زمانی قصد پرواز و رسیدن به سطوح بالاتر را دارد، همین القاب و پنهان ها و تبلیغات منفی تبدیل به وسایلی مخرب تر از همیشه شده و مطبوعات غربی سرشار از قصه های موهوم امریکایی با هدف هیولاسازی از سیما و اقدامات چین شده است.

از ضربات سنگین وارده از جانب کرونا به اقتصاد چین هم غافل نمانیم. زیرا رشد فزاینده محصولات چینی و تسخیر شدن بازارهای جهانی توسط این فرآورده ها را طی دو سال و نیمی که از شیوع این عارضه می گذرد، به کمترین حد از سال ۲۰۱۸ به بعد رسانده است.

اگرچه حداکثر مدت قانونی ریاست حزب و ریاست جمهوری چین را تمدید و قواعد بازدارنده قبلی را لغو کرده اما با ازدیاد بیش از حد این مدت ها هم مخالف است و اعتقادی به حکومت مادام العمر برای هیچ سیاست پیشه ای ندارد.

حضور همزمان در دو جبهه متفاوت

هر طور به ماجرا نگاه کنیم یک مقوله مهم در ابقای حکومت شی جین پینگ برنامه های گسترده او در راه مبارزه با فساد اداری و اختلاس های تشکیلاتی در سطح کشور بوده و او بخصوص با تمرکز کردن بخشی از این عزم روی حزب خود و تجسس در اعماق کریدورهای قدرت در پکن مردم را به این باور رسانده که مبارزه با فساد، یک شعار صرف نیست و همه ابعاد جامعه را در بر می گیرد و حتی درون هیأت حاکمه هم بسط می یابد. در همین ارتباط تا به حال ۱۰۰ هزار پرونده حقوقی مبتنی بر فساد و اختلاس برای اعضای مختلف حزب کمونیست چین در سطح کشور گشوده شده و به رغم محکوم شدن بسیاری از آنها در محاکم مربوطه، این بیم وجود دارد که تبرئه شدگان احتمالی بعداً با عزم راسخ تر به صحنه برگردند و از مجاری دیگر به مبارزه با «جین پینگ» بپردازند و از این طریق دولت مرکزی را متزلزل کنند. حتی اگر این افراد تا زمان روی کار بودن او سکوت پیشه کنند. تضمینی در دست نیست که پس از رفتن این مقام به کارهای افراطی برای رسیدن به قدرت روی بیاورند و شرایط را پیچیده تر نکنند. «ژانگ تان» یکی از مدیران سابق تشکلات موسوم به «جبهه کار مشترک چین» که اینک در استرالیا زندگی می کند، می گوید: «همیشه این باور در چین وجود داشته که قوانین وضع شده در این کشور فقط به قصد تحکیم شرایط سران چین تدوین و اجرایی می شوند ولی شی جین پینگ با بسط دادن دستورالعمل های اخیر خود به لایه های دولتی، مردم را نیز وارد این بازی حساس کرده و آنها را به حکومت امیدوارتر کرده است. کار بسیار سخت او در مقطع سوم زمامداری اش انجام همزمان فسادزدایی داخلی و پاکسازی حزبی در عین بذل توجه به جنبه های بین الملل و مبارزه بی امان اقتصادی با امریکا است که چشم دیدن سیاست های شکوفایی چین را ندارد و انواع تحریم ها و محدودیت ها را برای این کشور به وجود آورده است. حضور همزمان در این دو جبهه به کلی متفاوت و گسترده نیرویی فراوان و ابتکار و

شی جین پینگ
مصمم به
استمرار بخشیدن
به پروسه هایی
است که چین
را در دو دهه
اخیر به رشد
محسوسی نائل
کرده و اقتصاد
آن را به یکی
از سه اقتصاد
برتر دنیا مبدل
ساخته است.
ایستادن چین
در کنار روسیه
و امریکا به
عنوان یکی از
سه قدرت برتر
سیاسی کنونی
دنیا که محصول
برنامه های جین
پینگ و استفاده
درست وی از
زیرساخت های
فراهم آمده
توسط اسلاف
وی است، تا
همین بیست
و اندی سال
پیش حتی در
رؤیاهای چینی ها
و کارشناسان
آنها هم جایی
نداشت

در پی طولانی تر کردن دوران حکومتش باشد، باید همسو با آن ابزار لازم برای جانشینی خود را نیز در مسیر پیش رو فراهم آورده و ساز و کارهای آن را تبیین کند. اما اینها چیزهایی است که نه در رفتار و گفتار او دیده می شود و نه در متن قطعنامه اخیر و به همین سبب مسأله جانشین سازی برای او در هر زمانی که روی دهد، یک فرایند دست و پاگیر خواهد شد.»

تغییراتی باشمول وسیع

به رغم مخالف خوانی هایی از این دست از سوی جناح های غربی که قابل پیش بینی بوده است اعمال تغییر در برخی نهادها و باورهای قبلی و حدنصاب های رایج در سیاست چین فرایندی است که فقط مشمول «شی جین پینگ» نشده و دایره مشمول آن از شخص وی فراتر می رود، به عنوان مثال «لی ژان شو»، رئیس کنگره ملی چین ۷۱ سال سن دارد حال آنکه سن مقرر بازنشستگی برای اعضای بارز این کنگره و حزب کمونیست چین همان طور که پیشتر آمد ۶۸ سال است و «هان ژنگ»، معاون نخست وزیر چین که در آوریل ۲۰۲۱ (فروردین ۱۴۰۱) ۶۸ ساله می شود، هیچ نشانه ای از کناره گیری خود بروز نداده و در کابینه این کشور ماندنی است. بسیاری از تحلیلگران چینی هم می گویند تعیین سن ۶۸ سالگی برای بازنشستگی سیاستمداران ارشد این کشور که در اواخر دهه ۱۹۹۰ صورت پذیرفت، محصول تلاش و نقشه های «جیانگ زمین» رهبر وقت چین بود. «شی جین پینگ» هم تصریح کرده که

